

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Egyes évre ..... 8 K
Hét évre 42
Negyed évre 10
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő: **OSZESZLY M. VICTOR.**
Laptulajdonos és kiadó: **BALKÁNYI ERNŐ.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésben Alsólendván.
A nyitlter sora egy korona.

A vadorzók.

Alsólendva, december 19.

A vadorzók határtalan gazságának ismét álozata van. Megölték egy embert. Itt, a mi járásunkban. A zsitkóci határban.

Nem egyedül álló ez az eset. Tíz-dik, huszadik, vagy éppen századik. Vadászaink nem csesnak hogy óriási kárt okoz a vadorzók rengeteg elszaporodása, de minden tulzás nélkül mondjuk, hogy bizonyos félelem fogja el a Nimródok lelkét, ha a zsitkóci ember véres tragédiájához hasonlóan állanak. Nem gyásvaság ez, oh nem, mert a gyásvaságot kizárja már maga a passziók sokszor veszélyes volta, csak ragaszkodás az Istentől adott élethez.

Mert ugyan ki meri kétségbe vonni, hogy ami a zsitkóci erdőben tegnapielőt meg történt mással, az nem ismétlődhetik meg ma vagy holnap azzal a fordulattal, hogy én vagy te kerülök a vadorzó útjába és egyetlen puskatűvéssel szabadíjegyvet váit számomra a nyekkébe? Éppen olyankor támad reám, mikor nem védekezhetek, mikor halvány sejtelmem sincs a jelenlétéről, mikor pihenésemet végeztem az erdő közepén és otthon hagyott családomra gondolkodom. Hogyan védekeztem akkor? A vadorzó nem találja feltétlen szükségesnek bevárni azt a pillanatot, hogy én löjjem meg őt; szitává lövi a bőrrömet anélkül, hogy csak bűcsüt is mondhatnék az Isten szép világának.

A vadorzó ellensége minden puskás embernek, akiről tudja, hogy kellemetlen neki. Gyűlöli őket epés szíve legmélyéből és jaj annak a vadórnek, vadásznak, akiben a vadorzó a kellemetlen személyt látja. Annak legtanácsosabb hátat fordítani az erdők rengetegeinek, mintsem a száraz avardón lenni nemvárt halálát, amelyet sem meg nem érdemelt, sem meg nem torolhat.

A háború véres küzdelmeibe azzal a tudattal megy az ember, hogy a balsors keze Demokész kardjéként lebeg felette. Azonban nagyon furcsa volna, ha a vadászás sportja a háború esélyeinek alacsony fokára pottyanna s a vadászati jegy megváltása egyértelmű volna az öngyilkosság kísérlettel.

Nem kutatjuk ezuttal az okokat, nem terhelünk senkit azért, hogy éppen a mi járásunk az széles e Dunántul, ahol legszabadabb a vadorzó keze és ahol legjobb

talaj kínálkozik a vadorzóshoz. Dus erdőink ezrével advák a vadat: nem nekünk, hanem vadászati jeggyel nem bíró falusi lesipuskásoknak; nekünk csak a selejtese marad, meg néhány szomorú hírcske, ami a vadorzók áldozatának véres tragédiájáról számunkra visszamarad.

Ilyenkor a csendőrségek és más nyomozó hatóságok talpra állanak, de az eredmény legtöbb esetben a nullával arányos. Nincs az Istennek olyan embere, aki kibogozni tudja az igazságot, mert a vadorzó az egy alattomos, gyáva fráter: a sötétben a tagot, amíg őt a napfényben keresik.

A törvény a legtöbb esetben büntetlenül hagyja a vadorzót, mert nincs bizonyíték a kezei között. Az még nem képezheti az elítélés tárgyát, hogy valakinél puskát találtak a csendőrok, amelyhez nem volt engedélye, — tettenérni, lefűlelni pedig vajmi bajos a vadorzót, akiről mindenki tudja, hogy nem azért hord a vállán puskát, hogy könnyűszerrel megszálljon üldözött elől. Szembe száll ő meg az ördöggei is, — mivel pedig úgy a vadászok, mint a vadórők is csak emberek, nem csodálható, hogy a vadorzók tekintélye maximálisan dagadt az utóbbi időben.

Féli őket vadór és vadász egyaránt s ha csak lehet, elkerülik őket, nem kezdenek ki velük. A vadorzó-nemzetiség pedig az alatt gyarapszik, sokasodik, úgy, hogy ma-holnap az erdők vadjaiból csak az állatsereglet számára marad egy-egy hirmondó példány: a többit elvitte előlünk a vadorzók tulontul nagy serege.

A hatóságoknak kellene kissé szigorubban venni a dolgot, hogy a zsitkócihoz hasonlóan véres napok minél ritkábban forduljanak elő a büntények lajstromában. Nem szabad engedni, hogy vadászaink mögött továbbra is ott leselkedjen a gyilkos, az erőszakos halál; szigorú rendeletekkel, kiemelten itélkezéssel talán oda lehet hatni, hogy a minden rosszra kész vadorzók végre kipusztuljanak, mielött az erdők vadjai pusztulnak ki.

A zsitkóci embernek minden csepp vére súlyos vádként nehezedik a lelkünkre. Es ezt a vádat csak úgy tudjuk elhárítani magunktól, ha nem állunk meg a pusztá soppánkodásnál, hanem kiemelten hajtóvadászatot indítunk a vadorzók vérszomsjai serege ellen.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)
10-ik folytatás.

Mikor a jó lipótvárosiak ezelőtt pár évvel meghívták Mark Twaint, tartana nekik telovásást, mert ők szerették nevetni egy jót: esuányan megárták 5000 koronát kapott Mark Twain meg első osztályú vasuti és hajó jegyet. Szép pénz, de nekik van, hát adták. Meg aztan nevetni jó. De felülteni nem. Pedig megeseit.

A dolog úgy történt, hogy mikor a hangverseny estején a telovásó megérkezett, rögtön vasoráznai kívánczok; — a rendezőseg megnyugtatta, hogy van ideje bőven, mert a hangverseny 8-10-ig tart és az ő száma az utolsó lesz, 15 perccel szántak rá, tehát 3-10-ig foglalozhatik a vasorával. Mark Twain bosszantotta az eset, hogy őt olyan messziről megcélálják egy 15 perces telovásással, akkénál jól bosszat, hogy ő-magol nyelven tartotta meg a telovásást, ami 1/2 óráig tartott pontosan, de seanki sem értette meg. Orágitári is csak felig-meddig.

A nagy humonistával így estek pláre a jó lipótvárosiak. Rohanták is utána Visonaieák s kértek, hogy kárpótolja őket valamivel. Nagyon szivesen, — mondta. Hagoék itt Önöknek egy három felvonásos szindrabort, amely bizonyára érdekelni fogja az egész Budapestet, de az ára 5000 dollár lesz. Jó? Jó. Az alku kész volt.

Mark Twain beázkozott és mikor 5 perc múlva megkapta az 5000 dollárt, átadta a trissen írt 3 felvonásos szindrabort egy börtönkban és eltávozott.

Nagy mohón neki estek, felbontották, elolvasták. Ez volt benne:

Cím: „A nő.”

I. felvonás.

A nő: Szeretsz?
A férfi: Szeretlek.
A nő: Örökö?
A férfi: Örökök.

II. felvonás.

A nő: Szeretsz?
A férfi: Szeretlek.
A nő: Örökö?
A férfi: Örökök.

III. felvonás.

A nő: Szeretsz?
A férfi: Szeretlek.
A nő: Örökö?
A férfi: Örökök.

Eddig tartott az egész szindarab, de utastásként oda volt írva, hogy a nő mindig egy, de a férfi mindig más.

Ezt a szindarabot még egy budapesti színházban sem játszották el.

Miert?

Mert felesleges, aztán nem nagyon elcsépeelt dolog; az életben pedig sokszor megeseik, hogy

Adunk 140 forintért

egy modern, legújabb divatu, teljesen matt hálószobát, amely 2 drb. két méter magas és tükörrel. Azonkivül nagy raktár tartunk a legizlésesebben kiállított háló-, ebédő és szalంగarnitúráktól kezdve a legegyszerűbbig. Ugyancsak elvállaljuk madracok, otománok és különféle szőnyegdívánok készítését és javítását a legizlésebb és legartósabb kivitelben.

Nagy választék gyermek- és vaságyakban. Goldberger Károly és Társa kárpitos és butorraktára NAGYKANIZSÁN Csengery-ut 3. (Nagykanizsai fakareképzintár épületében.)

a nők háromnál is több felvonást követelnek... partner pedig az mindig akád. Nézőközönség pedig nincs szűcsé.

Ennek a hónapnak a 7-ik napján a „Koronában” Anyos Laci mondta el ezt a kis apróságot, melyet bizony nagyon kevesen ismernek, de még kevesebben hallgattak meg. A lipótvárosiak pedig tiltózkodtak, de Lendván nem volt rá senki kíváncsi. Alig hallgattuk meg tizen azt az igen érdekes művészt, aki Magyarországi utolsó trubadurja, utolsó romantikusa, egyetlen igazi, verbális recitátora, kedves konferálója, akivel ez a Vaj feljessen ki fog veszni, akit, rajtuk kívül még legalább 200 leendő élvezettel tudott volna hallgattai, aki, ha megtudná, hogy én utólag csináltam nekí rejeklomat, előjönne és megcsókolná, de ha előre tettem volna meg, kiéptene volna hátaléval hajszálaimat, melyeknek társai valahol éppen ugy emlékek, mint ahogy ez a kis kép is kedves emlékem lesz nekém.

(Folytatom.)

Dr. CSONGOR GERGELY.

Tollfuttában.

(Göcsői estőről.)

A teknősbéka.

R. község birája az esküdtökeket együtt hallgattó egy nyári reggelen, abban a régi „jó”-világban (mint ahogy a mai örökös hangoztatják) a mi városunk felé. Abban az időben a sár még a márnai is nagyobb volt... A mocsarap buzhódt sara ölelte keblére az utakat. A mocsarabnak tömelen béka, kígyó, teknősbéka, csik stb. tányázott.

Amint mondom, ezek az atyafak ballagtak Lendva, az ő szójárásuk szerint „Lendva” felé. Egyszer csak az út mellett egy teknősbékát pillantának meg. Az esküdtök egyiké remült hangon kiáltotta el magát: „Mindön jó lelkü dicséregye a zurat; mitféle szörzet löhetek!?” A többiek is retentő képet vágva nézték a szörnyeteket. (Hogyan, hogysenem, de nem ismerték!) Már azon kezdtek tanakodni, hogy visszaforduljanak-e, mikor az öreg, papazemes bíró elszant figurát csapva, odalépett a szörny mellé. A béka egyrészt fűtőgetett, az esküdtök pedig visszafajított lélekzettel várták, hogy mi fog történni a bíróval. Az öreg bíró még jobban az orrára feszítette az öklüket és a következőképpen magyarázta meg a szörny miérett: „Hát nyugyáq kendőtök, az a izel! nem embor, hanem állat. Micsi fűtőtül, azt vaj rigu, vaj fullemül, de szárnyo nóm leledzván, azt vaj csuda-patkán, vaj ölefánt, vaj peig valahunnaj

gyűn, vaj peig valahunnaj mögy. Azit ne félünk egy csöppenteltet se, miet ez nóm veszedelmés.” — „Uvvan, szentom béka ucsmavon!” kiabáltak az esküdtök. Majd a béka belevannott a vízbe, az esküdtök pedig vigán ballagtak Lendva felé.

A közsöntő.

N. község közszeretetlen álló plebánosának a nevenapján már kora reggel felkészülődtek a falubélok, hogy a tisztelendő urat melőkeppen üdvözöljék. Az öreg falusi bíró már három het óta tantotta a kántor a felköszöntőre. Be is tanulta az öreg ügy, hogy még ha a legmelyebb álmalból koltított volna is fel, a Miatyánkál gyorsabban el tudta volna mondani.

A falu házával volt a gyülekező. Összegyűlt ott az egész falu. Vegre megindult a tömeg. Elül egy esküdtt vitte a zászlót, amely egy régebbi követválasztásról maradt a falura örökségként. Utána mentek az esküdtök, majd a koszorúsulányok. Minden leány egy szál gyertyát tartott a kezében. Ezek után következett a falu négy falatból álló kobacdjánál, kiserve az egész falu apraja és nagyja által.

A paplakhoz érve, a koszorúsulányok és a banda az ablakok elé állottak, míg a bíró az esküdtökekkel az ajtóban foglalt helyet. A bíró egy intésre a koszorúsulányok élénkeltek egy szent eneket, majd a muzsikuskok gyujtották tá egy szomorú, fűlszakgató notára. Mikor ez is véget ért, a bíró az ajton kopogtatott egyet csontos öklével és belépett a pap szobájába. Belülről semmi neak sem hallatszott, pedig ha a tisztelendő urnak csak egy parányi halása is lett volna, hát nem hiszem, hogy a zene „kedves” hangjaira nem ugrott volna ki az ágyából — segítségért kiáltozón.

A szobában majdnem egészen sötét volt, de azért a bíró kivette, hogy a tisztelendő ur az asztal mellett ül. „Dicsértessék a Jézus Krisztus,” köszöntött a bíró. Semmi felelet. Ez a bírórt nem hozta ki a sodrából, egyet köhintve belekezdett a monddájába. Be is fejezte. Majd több hatalmas „ellón”-nel üdvözölte a tisztelendő, a kintlevőkkel együtt. Erre sincs semmi felelet. A bíró nem tudta elképzelni, hogy mi van a tisztelendő ural, pedig már igazán nyekergett a torka, ki-vánva azt a jó seprőlínakát, amivel ilyenkor meg szokta kínálni a plebános.

Egyszer csak honnan, honnanszem, előkerült a pap kocscisa és megmagyarázza a tisztelőknél, hogy a plebános urat ezöltől egy órával vittek el egy beteghez... „Szegény bíró, a pap székre tett reverendáját köszöntötte fel...”

„Ist mondok, ha bocsura mesz abba a faluba, ahol ez megtörtént, ne emlísd, mert ha kemény a fejed, ezek kegyetlenül megpuhítják.

Dicséret.

Egy rendkívüli erejéről híres pap egy göcséji parasztnak kátyuba sülyedt, terheit szekeret kiemelte és könnyedén. A paraszt megköszönve a pap szíveséget, bámulatában ily sokra fakadt: — Na tisztelőm! ur, ilent még nóm látom. Maga hát erúre nézve valóságos marha!

FERUS.

A közsönség köréből.

A tegnapi postával kaptuk a következő érkezes levelet:

Mélyen tisztelt Szekesztós úr!

A napokban egy, rám nézve igazán szomorú hírt hallottam, azt ugyanis, hogy Onel-távózik Lendváról, vagy pedig ha itt is maradna, a lapot tovább nem szerkeszté. Egy alsólendvai uriember mondta ezt nekem és másoknak is, aki állítólag a lapot egy társával átveszi a kiadó irtól.

Az az illető uriember, aki ezt nekem monddta, a lapot egy kicsit le is bíratta igaz, de ez a beszéd egy fulletem be, a másikon pedig kiment. Azt is állította, hogy ő az újságíráshoz kegyetlenül ért. Lehet, hogy valami titkos erő rejlik benne, habár én még soha, egy laphan sem olvastam tőle egy betűt sem. De azért az ő nagy tudása majdnem hitekre találna. Különbön majd elvájik, ha e hírt valóban.

Kerem tehát a T. Szerkesztő urat, hogy amennyiben aznan uriember állítása való, vagy valótlanág, részemre felvilágosítást adni szíveskedjék.

Zsintze tisztelettel *Egy előfizetője.*

A fenti levélre a magam részéről, saját recitációm érdekében csak annyiban tartoztam szűcségesnek reagálni, hogy annak a „bizonyos” uriembernek a híresztelése nem egészen új dolog, amennyiben ő saját maga szíveskedett gondoskodni arról, hogy az első között legyen, aki eger-vér, de egyelőre kihívethetlen tervéről értesül. Hogy mi indítja az illető uriembert arra, hogy neveltem kapcsolatban valótlan állításával magának feltöltessen és engem erőszaklám lemondasson (?) és elutasítson (??), az nem tudom, csak sejtem, hogy ilyen módon akarja népszerűségeit és halhatatlanságát növelni. Nem vonom kétségbe, hogy két évi lit tartózkodásom ideje alatt olvasóim közül akadnak olyanok is, akiknek fűtt az igaz szó megírása s egyelőre nem a legjobban eszik nekik ilyenek által, működésük — de ez nem lehet elég ok arra, hogy akár a

Kis falumtól távol...

Kis falumtól távol,
A nagy Duna partján,
Mí egy bios keresztfa,
Elhagyatva, árván,
Hőpelyhek szállának,
Hűlőáramlónak raja,
Sivűtt a teli szél,
Tépi, meg-megrázza.

Alatta koporsó,
Sötét sírba zárva, —
Az én edesanyám
Hűdeg, siri ágya.

Mért nem nyugszik itthon,
Főnt a kereszt alján? —
Dobogó szívemem,
Hogy betakarhatnám...

Nincs énkem házam,
Nincs énkem földem,
E sirhat mindenem,
A legdrágább kincsem...

Van sok jó ismerőm,
De nincs egy barátom;
Ugy érzem, nincs árva
Salam-e világom...

Nem tájna oly igen
A kínos árvaság,
Ha csak láthatnám is
Jó anyám sirhatalm.

Ha ráborulhatnék
Kicsi fejfajra,
Meg-megvizsgálna
Szive dobbanása...

IFJ. REVERENCSCS ISTVAN.

A Mária-szobroccka.

(Fordítás.)

— Oh, kedves uram... Vegyen egy kis ibolyát! Nézze milyen szépek! Egészen frissék... És csak két sous egy bokretácska...

Nedves, hűdeg decemberi est volt. Sűrű köd fedélte meg a várost és az aszfalt sáris, piszok felületén bégdatvány csillogott az utcalámpák világossága.

A megszóított egy idősebb kora uriember volt és éppen a közeli vendéglőből lépett ki, ahol jól megvacorázott. Az egész emberen megjárzott az a jóleső érzés, amit egy jó vacsora és néhány pohár jó kintinó bor szokott felidézni.

— Oh, kedves uram, vegyen egy kis ibolyát... Két sous egy bokretácska... — ismételte a virág-árus leány.

A leány felemelte arcát az ismeretlenhez. — Kicsiny, szinte gyermeki arc volt az, de már magán viselte a párisi utcalányok minden romlottságát.

Hogy milyen idős lehetett?

Főlt talán vagy tizenkét estendő. De lehetett több is. Világosszöke haja kuszáltan hullott halvány arcokcsárára és nagy, mely tekintetű szemei kerve és czerfélé igerté t.l. kijejeccsel telve fűgték az idegenen. És ehhez az a mosolygás a kicsiny gyermekajkon. — Az a mosoly — a mindent tudó, romlott asszony mosolygása volt, amely azt a gyermekarcot egészen megőregítette.

A megszóított uriember szórakoztatón a zsebébe nyúlt, hogy valami aprópenzt keresen elő, közben azonban meg sem állott s a kis virág-

árus leány úgy topogott mellette apró, gyors lépétekkel, kosarat nyújtva feleje. — Az öreg végig nézett a gyermekén és hirtelen megámissita menésit.

— Hány estendő vagy? — kérdezte a kis leánytól.

A gyermek egy pillanatig habozott, aztán pedig felengesedett, mintha kicsiny, törékeny testét megakarna növelni és úgy felelt:

— Tizenöt és fél.

— Tizenöt és fél? — ismételte az öreg ur csodálkozás és megállott egy villamos lámpa alatt.

Elég különös csoport volt az ott a lámpa alatt, amint az elegáns, prémes kőpenyű, lakcipős uriember a romyos virágárusleánnyal beszélgetett. A képet a villamlámpa kékes világossága ezüstözte be, amely meg fehérebbé tette az öreg ur dereszdő haját és bajuszát.

Az öreg ur előbba szivarját és elkezdte a gyermeket kidergetezni, hogy már regen jár-e az utcákon virággal, hogy van-e családja és hogy hol lakik.

A gyermek bájos kövzelenéggel felelt a kérdésekre, de az a bñnos, asszonyi mosoly folyton ott lebegett az ajkán.

— Nem, még alig egy hónapja, hogy kint vagyok az utcán. Legfeljebb egy hónapja. Eddig edes anyámmal segítettem és a kis testvéreim vigyáztam otthon. Hogy hol lakunk? Oh, nagyon messze!... A Montmartreon. Amióta mama beteg...

Ennél a mondatnál az öreg ur felbeszákította a kis leányt:

— Eh, ugyan! Már ismerem ezt a történetet a beteg anyával és a kis testvérekkel...

A leánynak azonban egyszerűre kipirult az

városból váoztak, akár pedig a lap szerkesztéséig visszaléptek.

Ami pedig a lap leírásait illeti, ert. tán legjobb volna egyáltalán nem is hederíteni. A közönség — különösen pedig a két többi évben — meleg rokonszenvvel karolta fel lapunkat, — és ez talán mindennél fényesebb elismerése annak a ténynek, hogy az, amit nyújtunk, megfélel a közönség izlésének. Akik pedig nem látják meg munkánk nehézségét, azok nem barátaink, azok pártfogására nem számítunk, azok kritikája nekünk bűnt, mert azok vagy rosszakaratból, vagy tudatlanságból beszélnek.

Nem mondunk mást, csak azt: tessék egy mai és egy három év előtti újságot a kézbe venni, hogy mindenki meggyőződhessen azon bizonyos ur rosszakaratból, izletlenségéből, feltűnési vágyból, népszerűség-hajrázásából, vagy mi az Isten csudájából eredő kritikájának valótlanúságáról. Miert nem szaladt három évvel ezelőtt a Híradó megemléstére az a bizonyos ur, mikor tán szükség lett volna a — még senki által nem látott — cikkeire, és miert csak most, mikor jó, szívesen olvasott munkatársakká rendelkeznek és igazán nem szorultunk az a „újságírói“ (?) képességére? Egyébként arra kérem a „bizonyos“ urat: ha hasznunkra nem tud lenni, kárunkra ne legyen — közönségünk félrevezetésével!

OSZESZLY M. VICTOR.

HIREK.

Magyar bakák Boszniában.

Hőzivatros, zord időben,
Mig tél fagya a csontba vág,
Vomulnak messze idegenbe
Szegény fiúk: magyar bakák;
Töltött fegyverrel, vont szuronyal
Baktatnak a kemény havon...
— Kik a kandallónál melegsztünk,
Gondoljunk rájuk olykoron!

Hogy mért tépték el innét őket,
Hol hitves szi tán és gyerek,
Bizonyal nem is sejtji, tudja
Ez a szegény magyar sereg.
Parancs jött s nyomban menni kellett,
Bucsurra sem volt alkalom...
— Kik a kandallónál melegsztünk,
Gondoljunk rájuk olykoron!

Mikor fáradtan dőlnek este
A kemény deszkaágyra le,
— Kik a kandallónál melegsztünk,
Gondoljunk rájuk olykoron!

A lelkük hazasájt cpvede
S a szemük könnyvel van tele;
És kérdik szomoró keservevel,
Vélték ki is törődne homn?
— Kik a kandallónál melegsztünk,
Gondoljunk rájuk olykoron!

Köszönt bennünket a karácsony,
A világ legszebb ünnepe,
Karácsonytának gyertya-lángja
Szobánkat fényvel hinti be;
Karácsonytának lénye mellett,
Mig szerte árad a melegt,
Gondoljunk a szegény fiúkra,
Kik messze tőlünk küzdenek!

Lapunk legközelebbi száma — a karácsonyi ünnepek miatt — esztörtökön este, a rendesnél nagyobb terjedelemben jelenik meg.

Pollák Lázár Futó tüzünk terjedt el városunkban tegnap reggel az a megdöbentő hír, hogy Pollák Lázár, városunk és tekintélyes, legérgebb kereskedője meghalt. A hír — sajnos — valónak bizonyult. Pollák már régóta betegeskedett, korával járó gyengesége nem tudta legyőzni súlyos baját, tegnap reggel szeretetünk körében örök lezárta szemét. Vele a lendvai társadalomnak egy régi, oszlop tagja dült ki az elők sorából. — Pollák Lázár sokoldalú tevékenységével elvéthetetlen érdemeket szerzett városunkban, életének mindeu perce a folytonos munkában telt el. Mint 4 évtizeden át nagykereskedő, szolid üzleti elvei és üzletének példás vezetése által nemcsak a járásban, de messze vidéken hírnevet szerzett a lendvai kereskedelemnek; a helybeli csanakozók ő volt egyedüli élő alapító-tagja s mint a Kör fennállása óta választmányi tag, korábban elnök részelt vett a Kör fejlesztésében. Megyei virilista és városi képviselő is volt, itt, ott is tekintélyt szerzett magának okos tanácsával. Egyike volt az Alsólendvai Takarékpénztár alapítóinak, utóbbi időben pedig mint h. vezérigazgató munkálkodott a pénzügytel javára. A közéletben való szereplései közismert, példája volt korának és gyerekeinek. 17 estétendőn át ült az izr. hitközség elnöki székeben s a hitközség fényes mulja az ő nevéhez fűződik. Jótékony ember volt a szó legszorosabb értelmében s ahol

lehetett, segített a szegényeknek. — Utóbbi években súlyos betegsége miatt azonban kénytelen volt visszavonulni fáradhatatlan tevékenységének színteréről, ádület fel a birtal, mig most megváltotta szenvedéseitől a halál. 67 evet élt. Haláláról családja és az Alsólendvai Takarékpénztár külön gyászjelentést bocsajítottak ki. Ma délután 3 óraker temették. Nyugodjék békevel!

— **Gyászír.** Súlyos csapás érte Langer Ernő helybeli lakos földbirtokos. Rajongós szeretet ifju neje, szül. Nagl Aranka e hó 14-én, 25 éves korában hosszú, fájdalmas szenvedés után elhunyt. Haláláhire mely részvetelt kelteit a városban, mert Langernét mindenki ismerie, mindenki szerette. Koporsóját e hó 15-én délután a rokonok és gyászoló közönség igen nagy részvele mellett vitték ki a vasúti állomásra, honnan a keszthei sírkertbe szállították, hogy szülővárosának ismeros temetőjében, porig sülje át szülőhelye közelében, a csatádi kriptában adja örök álmát a korai halált hszep fiatal asszony, a drága hitves és jó édesanyja.

— **A Keresek.** A helybeli Kereskedői és Iparos Ifjak Egyesülete a tagok elnök érdeklődése mellett tartotta ez évi rendes közgyűlést szerdán este. Oszeszly M. Victor elnök az elmut ev eseményét vázolván, konstaltá, hogy városunk eme ifju egyesülete nagy irít pótól az ifjúság életében, mert nemcsak művelti a tagjait, de napi fáradaimuk kipihenésére bizalmas, baráti otthon nyújt azoknak. Összattartásra, egymás iránti tiszteletet és felebaráti szeretetre inti a tagokat. Beszédet zájós eljenzéssel fogadták. — Határozatba ment, hogy mint minden évben, az idén is rendeznek egy nagyobbabsabúsi táncmulatságot a farsang folyamán s a kellő lépések megtétele végett egy bizottságot választottak. A mulatság napja lebr. 6-ika lesz. — Jegyző bejelentette, hogy az egyesület 1x új taggal gyarapodott. — Majd a tisztújítás következett. Elnöknek egyhangulaj újból Oszeszly M. Victor választották; al-elnök lett Biller Albert, pénztáros Bartos Mór, ellenőrök Schön Mór és Schwarc Mór, jegyző Krenn Ferenc, honbiztos Dolgos Mihály, háznagy Szaknári József. Választottak még 6 választmányi rendes és 3 pótaggot. — Vegül a házaltsábmintát állították össze, megállapították az egyelt órát és hírlapok és egy szepiadalmi lap járása felte határozta.

Ésküvő. Hoffmann Leona kisasszonyt, Hoffmann Sann helybeli iparos kedves leányát e hó 27-én délután 2 óraker a lendvai ház, az izr. templomban Schweizer Henrik daruvári órás. — Gratulálunk

arca és hevesen, szinte indulatosan, kapkodva beszélt:

— Nem, az nem mese uram, amit mondok! Ez a tiszta igazság!... Mama beteg volt. Nagyon beteg... Hanem azért eleinte még sem akarta megengedni, hogy kijöjék az utcára viragot árulni... Végre ő... a mama férje veszekedni kezdett vele és erőszakolta...

— A mamád férje? — kérdezte az öreg ur.
— Hát az nem is te édesapád?

— Nem, — felelt a kis leány, — legalább nem hiszem.

A gyermek arcát könnyű pir futotta el és lesütötte szemét.

Az öreg ur egy pillanattal hallgatott, aztán pedig újra kérdezni kezdett:

— És aztán só pénz keresel így? Szoktál kapni néha utraköt is ajándékok?

— Ezekre a kérdésekre aztán habozás nélkül megfelelt a kis leány és valami búszke öntudat is volt szavaiban:

— Igen, a múlt héten egy ur száz soust adott nekem. De az sokkal-sokkal érgebb volt, mint ön uram.

— Hallod! monda most az öreg ur — ha jó és engedelmesszel, tíz frankot adott nekéd és azonfelül megvezek tiszánt, amit csak kívánsz: játékok, ruhát, vagy...

— Igazán? — kiáltott a gyermek kimondhatatlan gyönyörűséggel. Ajándékot akar nekem venni? Akármilyen drágát?... Igazán? Oh az gyönyörűségess lesz! Milyen boldogság! Nekem soha nem volt még semmin, mert az ibolyák árát haza kell vinnem, az a pénz nem az enyém...

Az öreg ur szótlanul nézte a gyermeket, akinek arcát a váratlan öröm valósanogán ragyogó tette és kétszer is válsás nélkül hagyta a leányka kérdését:

— Akármilyen drága lehet? Akármilyen drága?

— Akármilyen drága! — felelt végre az öreg ur komolyan.

— Ah, uram milyen jó ön! Akkor hát mindjárt meg is mutathatom önnek, hogy mire vágyom. Nincs messze innen. — Eljön velem F? E?... En majd talán előre megyek, hogy az emberekkészre ne vegyék, hogy velem jön. — En olyan rongyos vagyok és ez kellemetlen lehet önnek... Ugy-e?

Nem, csak gyere szépen mellettem és beszélj valami, — felelt az öreg ur. — Nos, mit kívánsz tulajdonképpen?... Valami éskert? — Oh nem! Valami nagyobbat! Hanem nem szőlök addig semmit. Inkább lássa ön a saját szemével, hogy milyen gyönyörű...

És amint ott tipegett az öreg ur oldalán, gyorsan észre-vissza csacosogott, mint egy kicsi, tulboldog madárka?

— Jaj csak ne legyen nagyon drága!... Tízennyeg nap óta járok már minden reggel az elé a bolt elé. Ah, hiszen olyan borzasztóan szeretném, hogy ha az enyém lenne!... Meg is akartam már venni, de azt hiszem, hogy rettentesen drága lehet, azonkívül, még a pénz sem az enyém... Ah, uram, nézze! Nézze, itt van a kirakattan!...

Egy kis papirkereskedés előtt állottak, amelynek kirakatát csak alig világotított meg a szegényes gázlángok. Az öreg ur meglepetve

állott meg a bolt előtt és előre hajolva kereste, hogy mit kívánhatott meg a kis virágúra leány olyan nagyon abban a szegényes kirakattan.

A gyermek hallgatott s mintha mindenről megfeledkezett volna maga körül, csak a kirakattal bámulta.

— Ugy-e gyönyörű! — kérdezte végre a csodálattól és izgatottságtól remegő hangon, mig kis kezével egy karcsu szobrocskára mutatott: a szizanya gloriás, nagy stülizása kis porcellán szobrára...

Hát ez kell nekéd? kérdezte az öreg ur meglepve. Ez a szobor?

— Igen; ugy-e... ugy-e, hogy nagyon drága lesz, — monda a gyermek felénk és a kétség, a lelki gyötreltem lerajzolódott a kicsike gyermek arcán.

Nem, nem! — kiáltott az öreg ur sietve. — Várj csak itt a bolt előtt, majd megyek.

Bélepet a boltba, a gyermek pedig az ablakon keresztül lesté, hogy mint veszi ki egy segéd a szobrocskát a kirakattól, aztán becsomagolja és ádaja az öreg urnak. Vegre léjött!

Egy pillanattal szótlanul nézte a kis virágúra leányt, aki a hidegöt remegve, de a boldogságtól csillogó szemekkel várt rá a bolt előtt odaadta neki a csomagot és gyöngöden megismogatta a gyermek szöke fejcsékjét.

Nesze, itt van a Mária-szobro! É... és ne még itt husz frank... Ma este nem kell már több ibolyát árulnod... Ha nem már most siess haza, hogy ágyba kerülj!

... És az öreg ur sietve eltűnt a decemberi éjszakában...

7299.908. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. bíróság, mint tkívi hatóság közírhre teszi, hogy a Pínkfai községi hitelintézmény végrehajtónak Bek Józsefnek (Máté) sz. Molnár Mária végrehajtási szüvedelő elemi 1400 kor. tőkekövetés és jár. iránti vhtási ügyében az alsólendvai kir. bíróság területén lévő

1. a pákai
20. sz. tkívi 23. hrsz. (ház, udvar kerttel) ingatlanból B. 13. alatti egésznek fele részére adóalapon becsült 233 kor.;
2. 422 sz. tkívi 470. hrsz. (szántó a vöröspatakiban) ingatlanból a B. 12. és 14. alatti illetőségére adóalapon becsült 39 kor.;
3. 550 sz. tkívi 533. hrsz. (szántó a Fenyves-dűlőben) ingatlanból a B. 3. alatti és az egésznek fele részére adóalapon becsült 168 kor.;
4. 556. sz. tkívi 563. hrsz. (szántó a Berekránásban) ingatlanból a B. 8. és 10. alatti illetőségére adóalapon becsült 38 kor.;
5. 552. sz. tkívi 565. hrsz. (rét a lászólázi dűlőben) egész ingatlanra adóalapon becsült 14 korona;
6. 722. sz. tkívi 428.20. hrsz. (szántó, erdő a Dobronaki dűlőben) ingatlanból a B. 2. alatti fél részére adóalapon 116 kor.;

A szécsizsiget
 7. 431. sz. tkívi 756. hrsz. (szőlő pincével a csokmai hegyen) ingatlanból a B. 8. és 12. alatti illetőségére adóalapon becsült 464 kor.;

8. az 504. sz. tkívi 755. hrsz. (szőlő a csokmai hegyhatáron) ingatlanból a B. 8. és 11. alatti illetőségére adóalapon becsült 76 kor.;

ezennel megállapított kiáltási árban az árverést erendelte azzal, hogy a szécsizsigeti 431. sz. tkívi 756. hrsz. és 564. sz. tkívi 755 b. hrsz. ingatlanokra C. 678.895. szám alatt özv. Bek Maténé szül. Bédő Ágota javára bekezelvényt özevgyi hasonlólvetési jog az árverés által nem érintetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1909. január hó 18-án d. e. 9 órákor

Páka és d. u. 3 órákor Szécsizsiget községéhezánál megtartandó nyílv. árverésen elfognak adani. Az ezen árverésen a fent körírt ingatlanok közül a pákai 20. sztkívi 23 hrsz. ingatlan rész a kiáltási ár felénél alacsonyabb áron, míg a többi ingatlanok a kiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron el nem adható és az, aki az ingatlanért a kiáltási árnál magasabb árt nyomban, ha többet igényi senki sem akar, köteles nyomban a megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kielegíteni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰/₀-át késpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett ártólammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. I. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiáltuldtó kezéhez letenni.

A kir. bíróság tkívi hatósága.
 Alsólendván, 1908 nov. hó 25-én.
Csiszar, kir. jbró.

6423.908. tk. sz.

Árverési hirdetm-ny kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróság, mint tkívi hatóság közírhre teszi, hogy az Alsólendva-Vidéki takarékpénztár végrehajtónak Huszár Lipót t. e. ajeje végrehajtást szüvedelő elemi 5950 kor. tőkekövetés és jár. iránti vhtási ügyében az alsólendvai kir. bíróság területén lévő:

1. a baksai 252. sz. tkívi 3. hrsz. (ház 6. sz. a. udvar, kert) egész ingatlanra utóajánlat olytán 1540 kor.;
2. a sztandrási 106. sz. tkívi 172. hrsz. (rét a Kővágó dűlőben) egész ingatlanra utóajánlat folytán 110 kor.;
3. az ottani 106. sz. tkívi 172. hrsz. (rét, erdő, Fenyves-dűlőben) egész ingatlanra 110 K.;
4. az ugyanazon tkívi 178. a. hrsz. (erdő a Halastó-főiben) egész ingatlanra utóajánlat folytán 55 korona;

5. az ugyanazon tkívi 173. hrsz. (fenyves Kővágó-dűlőben) egész ingatlanra utóajánlat folytán 88 kor. kiáltásti árban az árverést erendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. december 30-án d. e. 10 órákor

Baksa községhezánál megtartandó nyílv. árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladati fognak. Az ingatlanok a kiáltási áron alul el nem adhatók, aki pedig az ingatlanért a kiáltási árnál magasabb ígertet teli, ha többet igényi senki sem akar, köteles nyomban a becsár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kielegíteni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₀-át késpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett ártólammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. I. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiáltuldtó kezéhez letenni.

A kir. bíróság tkívi hatósága.
 Alsólendván, 1908. november hó 7-én.
Csiszar, kir. jbró.

852.1908. sz.

Árverési hirdetmény.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár végrehajtató javára a zalaegezségi kir. törvényeszkék 643.1908. számú kielegítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírósg 1908. V. 116.8. újabb számú kiküldetést rendelő végzése alapján 1000 kor. követelés s járulékaí kielegítésére Baksán, a falurészi soron a 64. és az oláhreszi soron a 39. számú házban

1908. december hó 24-én délelőt 11 órákor szarvasmarhák, lovak, butorok és egyéb ingóságok 2360 korona becsértékben bíról árverés útján fognak eladati a következő árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becs-

érteke meg nem ígértetnék, az a kiáltásti áron alól is a legtöbbet ígéro által megveitnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígeret nem tetetett. Minden tárgy vételára azonnal késpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő bírtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árvereltetik e sz esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többlethez igénye nyoms, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1908 nov. 29.

Reményfy, kir. bir. vjható.

Fr. Kaiser-féle
bregenzi (Vorarlberg) köhögés
elleni cukorkák,
 kaphatók alulírt gyógyszerárban.
 Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, veztezik a saját egészsége ellen. — A Kaiser-féle
„Mell-Caramelia“ cukorkák
 főanyól, orvosiág kiprobált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gegekrekeltéségb. drb. közzönöbízonyítatlan. — 5245 vannyokból igazolja e szer hathatóságát. Ezen kitño gyogyszer-cukorkáknak esomaga 20 és 40 fillér, adagja 80 fillér.
 Kapható:
FUSS F. NÁNDOR gyógyszerártár
 Alsólendván.

AKI
 valamit venni akar,

AKI
 valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó“-ban.

Figyelem!
 Szólóoltványt, szólóvevsszót ne rendeljen addig, míg tőlem árjegyzéket nem ker! Gyökeres oltnyók ezre 140 korona, „Delaware“ ezre 100 korona.
 Cím:
Szgyártó Nagy Mihály
 FELSŐEGESD, Somogy megye.

BUTOR!!
 Asztal és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy kártára.
Schwarc Lipót, Varasd.
 Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menaszonyi kelengyek, szállodák, vendéglők és magánosok részére.
Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

— Karácsonyi és ujévi ajándéknak alkalmas —
 illatszerek és kazetták, dus választékban kaphatók:
FUSS F. NÁNDOR gyógyszerártárban. Alsólendván.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BÉNO fűszer-, festék-, esemegye-, liszt-, vetemény-nagyvak, úgyszintén norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építész- és szemműtár.

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési levelek készítését, mindenféle építkezést, valamint szakkönyveim átvételét. Tanulmányait előrendli fővárosi építésznek szerezve.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszafalu.

BADER HERMAN építész. Nagy raktár készítt és női építkezés.

BOHS ISTVAN kötelegető.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kínáló konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BÜNKNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütődeje.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS halászlé- és meszkelesés.

EPPINGER SAMU teglárnyor Alsólendva. Teglák és esztergályok a legutóbbal kivételben készíttetnek.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemegye-, norinbergi, rövid-, disznai-, jatek-, üveg- és porcellán-árú raktára. Nagy választék női-ruhá cikkekben. Naponta friss gyümölcs kapható.

FABRAGO ISTVAN horhály- és fordrész.

FRANKO ANTAL vendéglője Turinshan.

FURST ALAJOS kereskedő Kerkeszteránközség.

GOMBOSI és WENDL ILSÉRE, esemegye-, rövid-, norinbergi, üveg- és porcellán-árú kereskedése. Itum és likör kompozíciók kaphatók.

GERENCSER GYÖRGY teglámester. Zalaegerszegi (varosi teglárnyor) A legjobb minőségű falcserepes lapnikor rendelhető nála.

GREGORENCICS és TÁRSA szikvízgyártó. Kiváló minőségű szikvízre is szállítanak.

GOMZI LAJOS építőiparos és cementárú közlős. Alsólendva-Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és esztorták szakszertű készítését.

GERICS JÁNOS kosárfonó. Készít és raktáron tart mindennemű kosrárt. Ugyanott 400 gyümölcskosár kerül eladásra. Olcsó árak!

HEGEDÉCS ISTVAN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turinshan.

HORVÁTH LAJOS horhály, hlatszerek raktára.

HEGEDÉCS SÁNDOR építész és bútorgyártó.

IVANCS FERENC ács- és teglámester Alsólendva-Hosszafalu. Elvállal minden és szakmájába vágó munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a Magyar szabadsághős Hosszafalu. Kínáló nagyvár-ételek, jó borok, frissen csapolt sör.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

MAYER ÖDÖN óras és eszterez. Nagy raktár elvállalást árulnak.

MANDELBAUM MOR rófos és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mészoló. Elvállal minden és szakmájába vágó munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MUR LÁJOS vendéglője a „Gispkehöz” Hosszafalu.

MURCS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmájába vágó munka felkísmeretes készítését.

NEUBAUER ANDRÁS „Kosmos” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dolány és szivar nagy-áru.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalaegerszeg.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendva, a helyen) Elvállal minden és szakmájába vágó munkát.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvarozások a legelőkelőbb elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY bőrvendéglő és szikvízgyártó.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerkeszteránközség.)

STERMANN JOZSEF ács- és teglámester Hosszafalu Alsólendva. Minden és szakmájába vágó dolgot elvállal úgy helyben, mint vidéken.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedő.

TÖRÖK SÁNDOR építész és lörkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalaegerszeg.

Ózy. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítője.

VARGA MÁTYÁS a szőlőlegény ölelőn elad fas és zold szőlőültvényeket a legjobb hor- és esemegyei fajokban. Különösen ajánlja a kerecsa oltványokat. Szőlőtelepítést helyben és vidéken ölelőn elvállal.

WORTMAN BÉNO rófos- és divatárú kereskedő. Nagy raktár látott és tenetkezősi kollekcióban.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű forrészabó. — Készítt és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZSTERNER IGNAC vendéglős Turinshan.

WEISZ LIPÓT forrészabó és női divatárú üzlete.

A világhírű vici Kobrak-épp egyedi raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése.

ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fordrész-terme a Fő-utuban (Tivadar-fele új ház).

Háztartások, cukrárszék, vendéglők részére nagy idő- és pénzmegtakarítást jelent

a RÉTHY-féle

Vanillol

alkalmazása.

A „VANILLOL” (név törvényesen védve) könnyen oldódó tableta alakban tartalmazza a vanília illatát és ízet.

Fő előnye a vaníliaval szemben: 1. Teljes és gyors oldhatóság vízben, tejben. 2. Fűz és sztrni felesleges. 3. Szintelen, tehát fehér fagyaltalhoz vagy krémhez is használható. 4. Illatát évéig változatlanul megőrzi. 5. Olcsóbb, mint a rud-vanília; ugyanis 1 tableta 2 fillér és négy liven tableta, vagyis 8 fillér áru VANILLOL megfelel 30 fillér áru rud-vaniliának.

Egy tekeres VANILLOL, mely 10 tablettát tartalmaz, ára 20 fillér. — Kapható

Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

JÓ HÁZBÓL VALÓ FIU FIZETÉSSSEL TANONCNAK FELVÉTELIK. — CIM A KIADÓBAN.

Szőlő-oltvány

és vesszőtől nagy képes árjegyzékemet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet meg az is kerje, a ki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudvalót tartalmaz.

Gyökerez oltványokból, amerikai és európai sima és gyökerez vesszőkből, a világhírű Delaware-ből mástel millió készlet.

Olcsó ár és pontos kiszolgálás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szőlőtelepe Bihardörzég.

Ne vegyen addig gyári cipőt

semmiféle üzletben

míg saját készítményű cipőraktáramat meg nem tekintti.

Készíték finom boxbőrbeli lovagló vagy gentryeszimák, vízmentes vadász- és utazó Halina-csimát 30 koronáért.

!!Magyar gyártmány!! Bunda béles, valamint amerikai cipők esetlőt 28 kor., Letkisméretes munka! mest 15 kor.

Karácsonyi és ujévi ajándéknak

úgy gyermekek, mint felnőttek részére legalkalmasabb

egy könyv.

Képeskönyvek Imakönyvek Karácsonyfadiszkek
Mesekönyvek Szacskönyvek Képeskártyák
Ijúsági iratok Diszlelvepapirok Tintatartók

dus raktára olcsó árak mellett

BALKÁNYI ERNŐ

könyv- és papirkereskedésében Alsólendván. Fióküzlet: Muraszombatban.